

पुढच्या २५ वर्षांत एकसंघ, एकात्म, बंधुवत्वावर आधारित समाज उभा करण्यासाठी नवनवीन प्रयोग आणि प्रयत्न अधिक जोमाने द्यायला हवेत.

अन्य काही देशांनी प्रगतीशील

समाजव्यवस्था उभारून हे साध्य करून दाखवले आहे. भारतानेही ठरवले तर ही गोट अशक्य नाही, कारण आपला देश वैभवशाली असून, त्यामध्ये निश्चितच

अशी आंतरिक शक्ती आहे.

आजवरच्या सामाजिक स्थितीचा आढावा

वेणुं आणि पुढच्या पंचवीस वर्षात आपला

समाज कसा असावा, हे ठरवण हीच खर्च

त आजच्या कायद्यातील अल्पत महत्वाची

आणि त्यामुळे पहिला प्राधान्याची गोष्ट

आहे. आल्यासाठी येणा हीरा सापें मुद्दे

अखेरीसे एका गोष्टीवरच अवलंबून

असतात आणि ती घाणजे, आजचा समाज

कसा आहे? आणि तो उद्या कसा असेल?

माणसानेच उभी केली समाज - संस्कृती

माणसाच्या असितत्व दोन लाख वार्षांपासून

असलं, तरी त्याच्या इतिहासाची खरी

सुरुवात झाली, ती सुपोर्ने वारा हजार

वर्षांपूर्वी जंगलातील भटकंती संपूर्व

रेतीस सुरुवात झाली आणि समाज

अस्तित्व आला.

एकत्र राहण्यामुळे एकमेकांवरचं

अवलंबित वाढलं, इतर सर्व प्राण्यांसारखे

केवळ जगणं आणि प्रजोत्पादन याच्या

पलीकडे जाऊन मानवाने एकत्रित येणे

एक नवी संस्कृती उभी केली- समाज या

माध्यमातून.

'समाजभान' येण्याची हीच वेळ!

सुरुवातीला अनं, वस्त्र आणि निवारा या गजांपोवती फिरणारा हा समाज हल्लूळू चालीरीती, धर्म, जाती, धौणालिक सत्ता या संकल्पनांनी विभागला गेला आणि एकत्रित जीवनाच्या संकल्पनेला पहिल्यांदा तडा गेला, जो अजूनही भरून निघालेला नाही.

गेल्या पाचशे वर्षांपूर्वी विश्वातील एका अनामिक शक्तीच्या किंवा ह्यादेवह या नावाने सामिग्रीलेलं तत्वज्ञान आणि शेती या दोघांचं प्राबल्य ठिकून होता. मात्र, त्यानंतर आलेले वैज्ञानिक प्रगती आणि १७७६ पासून सुरु झालेल्या अंदोर्धांगिक क्रांतींमुळे संपूर्ण धारांचा बदलून गेली आहे. विखुलेपण बनले सामाजिक ओळख

भारतात सुमारे साडेतीन हजार वर्षांपासून जातीपाती आणि मार्गील सुमारे बाराशे वर्षांपासून धार्मिक द्वेष आणि तेवढे सुरु आहे. या सामाजिक तुकड्यांनी आणि त्यामुळे रुजुनेल्या द्वेषाने समाजाला कायद्यावरूपी आणि विखुलेलं ठेवण्याकाम केलेलं आहे.

स्वातंत्र्याची दुकाकाळ, महामारी, युद्ध यांमुळे लाखां मृत्यु होते असताना तशा प्रतीकूल परिस्थितीती जातीधर्माच्या आधारे सामाजिक द्वेष तेवढे ठेवण्यात आला. आणि हीच या समाजाची दुर्वैवी ओळख ठरली.

सर्वांगीन प्रगतीचं श्रेयही

महेश झगडे

उपलब्ध झाल्या, शिक्षण काळी

लोकांसाठीचं

हजारो वर्षांत आरंभित

समाज

नैशंगिकरित्वा कृत्रिम भैंडवैले

प्रयोग. आणि हा प्रयोग पुढे त्याचा

एकत्रं

समाजांतर आवश्यक ठरावर आहे.

जातीधर्माच्या आधारावर राजकाऱ्याकृत

करून सतास्थापन करण, अल्पसंख्याका

किंवा विशिष्ट समाजांनी आपले

त्याच्या वर्षांप्रतीच्या ठेवण्यासाठी समाजात

जातिव्यवस्थेमुळे हे एकत्र येणे अजूनही

अशक्य वाटत. हे प्रदूषण कमी होण्याएवजी अधिक घातक होणारा नाही,

याची

जातीधर्माच्या आधारावर राजकाऱ्याकृत

करून तात्पुरता घेतली, जे आज आमचे

होणारा नाही, कारण सर्वप्रथम हेच कॅम

याची

त्याच्या असरावर इतर विषयांनी निश्चितच

अपली आंतरिक शक्ती आहे. एकदिनी

पुढच्या २५ वर्षांत एकत्रं

याची

समाजांतर आवश्यक ठरावर आहे.

आपल्या जातीनी, धर्मांनी, पंथांनी आता स्वतःमध्ये मूलगामी सुधारणा केली नाही, तर समाजांतर आवश्यक ठरावले तर ही गोट अशक्य नाही, कारण आपले देश आहे. आणि तो आल्यावर रुद्रांगांवर उत्तरांगांवर आहे. आपल्या निर्मूलन, सुरुवातील आवश्यक ठरावर आहे. अपेक्षा होती.

जातीधर्माच्या आधारावर राजकाऱ्याकृत

उच्चावले

करून सतास्थापन करण, अल्पसंख्याका

वर्चस्व चालू ठेवण्यासाठी समाजात

कायमस्वरूपी असितरात निर्माण करण हे

थांबलं नाही, तर देशात पूर्वी कधीही न

पाहिलेला विद्युतवसंध घडू शकतो.

आपलीच संस्कृती योग्य असा संकुचित,

वैज्ञानिक दृष्टिकोनानून पाहिलं, तर

चिपांगी आणि माणूस यांच्यातील

डीएनएमध्ये केवळ एक टक्का फरक

साप्त आराखडा दिला आहे.

ल्याच्यामणे, मेक इंडिया, डिजिटल

ईडिया

उपकारंतप्रतीच्या आधारावर आहे.

नवद्यांटकाना मोरीची चालाना मिहिती आहे.

देशात शिक्षण, आरोग्य, शेती, वित्त, इ-

गव्हर्नन्स, स्टार्टअप्स अशा विविध

क्षेत्रांमध्ये एआयच्या मोर्ट्या प्रमाणावर

उपयोग होत आहे.

ल्याच्यावरी, तांत्रिक शिक्षण, कोडिंग, डेटा

ऑनलाईन्स यांच्यांचे तरुणांची सचिवालय

विकासात आवश्यक ठरावर आहे.

भारतातील अनेक विजिनिअरिंग

कांलेज, आयव्यापी, आयव्यापी, आयव्यापी

आणि खासगी संस्थांचे एआयसाठी विशेष

अभ्यासक्रम आणि संशोधन प्रकल्प राववत

आहेत. भारत हा जातीतील दुसऱ्यांकांकाचा इंटरनेट वापरकर्ता देश असल्यामुळे डेटा मोर्ट्या प्रमाणात उपलब्ध आहे. ही बाब एआयसाठी अवृत्त उपयोग

उच्चावली आहे.

ज्या प्रमाणात आपल्याकडे डिजिटल

उच्चावली आहे.

